

планета на слънчевата система. — И това още не се знае, дали е така. Другъ пъкъ ще отговори неопредѣлено: Животътъ е дошълъ отнѣкъде, той е произлѣзълъ отъ Бога. Това показва, че много хора разглеждатъ този въпросъ отъ материалната му страна. Тѣ търсятъ живота извънъ тѣхъ. Тѣ търсятъ живота въ въздуха, въ водата, въ храната. Когато въздухътъ влѣзе въ дробоветъ и въ мозъка, той имъ дава нѣщо, но сжщевременно ги разваля; когато водата влѣзе въ стомаха, тя дава нѣщо, но сжщевременно го разваля; когато храната влѣзе въ стомаха, тя дава нѣщо, но и взима нѣщо, вследствие на което го разваля. Питамъ: може ли да се нарече мисълъ онази, която разваля мозъка? Може ли да се нарече вода онази, която разваля стомаха? Може ли да се нарече храна онази, която разваля стомаха? Тѣй щото, който мисли, че такъвъ въздухъ, такава вода и храна могатъ да внесатъ нѣкакво подобрене въ живота на човѣка, той има криви разбирания. Докато хората иматъ криви разбирания за живота, тѣ ще живѣятъ по стария начинъ: ще се раждатъ и ще умиратъ; пакъ ще се раждатъ и ще умиратъ, но нищо ново нѣма да придобиятъ. Това не е животъ.

Съвременнитѣ хора не вѣрватъ въ другъ животъ, освенъ въ този на земята, и казватъ: Човѣкъ се ражда, живѣе и умира. Защо трѣбва да се роди и да умре, тѣ не знаятъ. Животътъ изразява волята Божия. Богъ иска човѣкъ да живѣе, да учи, а той казва: Защо съмъ се родилъ, не зная; азъ искамъ да умра! Следователно, раждането показва добрата воля Божия, и загова ние искаме да живѣемъ. Смъртъта показва нашата зла воля, нежеланието ни да изпълнимъ волята Божия. Когато човѣкъ умира, причината затова е той самъ. Въ този смисълъ, смъртъта не е нищо друго, освенъ отказване на човѣка да върши волята Божия, съ което изгубва добритѣ условия за животъ. Споредъ мене, самиятъ актъ на смъртъта още не е смъртъ; обаче, когато човѣкъ изгуби добритѣ условия на живота, да мисли и да работи, той умира. Такъвъ човѣкъ изгубва смисъла на живота и се поставя въ ограничителни условия. Смъртъ, която освобождава човѣка отъ ограничителнитѣ условия и му дава възможность другаде да работи, не е смъртъ. Това е посещение отъ ангела на свободата, който иде да прерѣже връзкитѣ, веригитѣ на смъртъта, да постави човѣка въ условия, при които душата му може да се прояви.

„И показва имъ ржцетѣ си“. Съ това Христосъ искаше